

UZASADNIENIE

do projektu UCHWAŁY nr XXVIII/.../2026 Rady Gminy Harasiuki z dnia ... marca 2026 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Harasiuki.

W dniu 23 lutego 2026 r. do Urzędu Gminy w Harasiukach wpłynęła skarga na działalność Wójta Gminy Harasiuki złożona przez osobę fizyczną dotycząca „blokowania” sprawy o zasiedzenie i rozgraniczenie nieruchomości, wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, a także działań Wójta związanych z gospodarką nieruchomościami oraz wystawienie nakazów płatniczych na osoby zmarłe, przekazana przez Wojewodę Podkarpackiego zgodnie z właściwością wynikającą z art. 229 pkt 3 k.p.a., znak pisma GK-II.1411.1.2026.

Zgodnie z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność wójta gminy jest rada gminy.

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. u. z 2025r. poz. 1153 z późn. zm.) rada gminy rozpatruje skargi na działalność wójta i tym celu powołuje komisję do spraw skarg, wniosków i petycji.

Rada Gminy Harasiuki na XXVIII Sesji zapoznała się z treścią wniesionej skargi oraz stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Odnośnie przedstawionych w skardze zarzutów Rada Gminy ustaliła, że:

Wójt Gminy Harasiuki nie ma wiedzy na temat toczącej się sprawy o zasiedzenie nieruchomości, gdyż zgodnie z właściwością sprawy dotyczące stwierdzenia zasiedzenia nieruchomości są prowadzone przez Sąd Rejonowy właściwy dla miejsca położenia nieruchomości.

W dniu 5 czerwca 2017 roku do Urzędu Gminy Harasiuki wpłynął wniosek osoby fizycznej o rozgraniczenie nieruchomości tj. działki nr 260/2 z działką nr 261/1 położonej w miejscowości Żuk Stary. Wójt Gminy Harasiuki, jako strona postępowania, został wyłączony z przeprowadzenia przedmiotowego rozgraniczenia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze do załatwienia sprawy wyznaczyło Wójta Gminy Jarocin. Z otrzymanych dokumentów wynika, że postępowanie zostało umorzone decyzją Wójta Gminy Jarocin nr GM.6830.3.2017 z dnia 28 marca 2018 roku i przekazane do rozpatrzenia przez Sąd Rejonowy w Nisku. Mając na uwadze powyższe należy zaznaczyć, że postępowanie rozgraniczeniowe nie było prowadzone przez Wójta Gminy Harasiuki, a sprawa toczy się przed Sądem Rejonowym.

Odnosząc się do zarzutów o wydanie przez Wójta Gminy Harasiuki decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu stwierdza się, że w dniu 20 listopada 2001 roku przedmiotowa decyzja została wydana w oparciu o obowiązujący Ogólny Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego. W wydanej decyzji ustalono

warunki zabudowy dla inwestycji tj. budowy budynku mieszkalnego, gospodarczego i zbiornika na nieczystości, przyłącza wodociągowego i energetycznego w lokalizacji Żuk Stary na działce nr 260/1 stanowiącej własność osoby fizycznej. Zaznaczono również że warunki wynikające z przepisów szczególnych należy uzgodnić z odpowiednimi organami. Przedmiotowa decyzja została wydana na podstawie obowiązujących przepisów prawa zgodnie z kompetencjami jakie posiada Wójt Gminy. W oparciu o wydaną decyzję na działce 260/1 powstał budynek mieszkalny jednorodzinny o pow. zabudowy 198 m².

Mając na uwadze zawarte w skardze twierdzenia dotyczące niezagospodarowania i przekazania dla Burmistrza Gminy i Miasta Ulanów działki nr 856 położonej w obrębie Żuk Stary informuję, że przedmiotowa działka stanowi własność Wspólnoty Gruntowej Wsi Żuk Nowy i Żuk Stary. Zgodnie z ustawą o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych z dnia 29 czerwca 1963 r. oraz decyzji o ustaleniu nieruchomości podlegających zagospodarowaniu w trybie zasadach określonych w ww. ustawie zarząd nad gruntami wchodzącymi w skład wspólnoty sprawuje powołany przez udziałowców Zarząd Wspólnoty.

Mając powyższe na uwadze Wójt Gminy Harasiuki nie miał podstaw prawnych do gospodarowania przedmiotową nieruchomością i nie składał żadnego oświadczenia dot. zagospodarowania, jak również nie udzielał jakiegokolwiek zgody osobom trzecim do dysponowania tą nieruchomością.

Odnośnie skargi dotyczącej wystawienia nakazów płatniczych na osoby zmarłe stwierdza się, że do organu podatkowego dnia 5 marca 2024 r. wpłynęło odwołanie podatnika. Po zapoznaniu się z zarzutami poniesionymi w odwołaniu organ podatkowy nie zgodził się w całości z jego treścią z powodu nie złożenia odwołania w wymagalnym terminie 14 dni od otrzymania decyzji (art. 300 §2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, Dz. U. 2025, poz. 383 ze zm.) oraz braku dołączonego pełnomocnictwa, które pozwalałoby działać mu w imieniu swoich dzieci.

Organ podatkowy nie był w posiadaniu informacji o zgonie siostry skarżącego, która w ewidencji podatkowej figurowała pod adresem do korespondencji na teren tutejszej gminy, na Żuk Stary (w danych z Ewidencji Gruntów i Budynków również figuruje pod adresem Żuk Stary). Decyzje wymiarowe były odebrane od pani sołtys, w związku z tym nie było podstawy do szukania spadkobierców po zmarłej. Z informacji, które zostały pozyskane z tutejszego Urzędu Stanu Cywilnego dnia 9.04.2024 r. – siostra skarżącego zmarła 2.10.2021 r. w Tomaszowie Lubelskim – nie na terenie tutejszej gminy, dlatego też organ podatkowy nie posiadał takiej informacji i nikt z rodziny nie przedstawił Aktu zgonu w rejestrze podatkowym. Dotychczas w całości decyzje wymiarowe były opłacane przez skarżącego.

Organ podatkowy po uzyskaniu wiarygodnej informacji podjął działania zmierzające do wprowadzenia zmian w ewidencji podatkowej.

Organ podatkowy po uwzględnieniu odwołania przez SKO, próbuje skontaktować się z najbliższymi osobami zmarłej w celu wypełnienia druków informacji podatkowej i opodatkowania spadkobierców po zmarłej siostrze skarżącego..

Dnia 16.06.2025 r. został skierowany do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wniosek o udostępnianie danych ze zbioru danych osobowych z zapytaniem czy na działki (których jednym ze współwłaścicieli jest siostra skarżącego) pobierane były dopłaty w okresie 2019 – 2025 r. Odpowiedź z ARiMR na powyższy wniosek potwierdziła fakt, że skarżący jest faktycznym posiadaczem samoistnym gruntów, pobierając dopłaty na działki, których prawnie współwłaścicielem jest jego zmarła siostra oraz jego dzieci.

Skarżący zgłaszając się osobiście do Urzędu Gminy Harasiuki dnia 27.08.2025 r. zapoznał się z materiałem dowodowym, dołączając jednocześnie akt notarialny oraz ustnie wyraził zgodę na wpisanie siebie jako posiadacz samoistny bez tytułu prawnego na decyzji w miejsce zmarłej siostry, pobierając druki informacji podatkowej do wypełnienia na wszystkie grunty, lasy i nieruchomości jako osoba użytkująca – posiadacz samoistny. Następnego dnia telefonicznie zrezygnował z wypełnienia wyżej wymienionych informacji podatkowych. Skarżący na prośbę wypełnienia druków informacji podatkowej jako osoba użytkująca grunty której współwłaścicielem jest zmarła siostra wielokrotnie odmawiał, zwracał druki informacji podatkowej do urzędu gminy.

Osoby fizyczne/posiadacze bez tytułu prawnego, są zobowiązane do złożenia organowi właściwemu w sprawie podatku od gruntów, lasów i nieruchomości, oznaczonej jako IR-1, IL-1, IN-1 i na tej podstawie organ podatkowy powinien wszcząć i prowadzić postępowanie zmierzające do wydania decyzji ustalającej podatek od gruntów, lasu i nieruchomości na żyjących posiadaczy.

Decyzja wymiarowa nr FN.3123.493.2025 i nr FN.3122.295.2025 nie została wystawiona ani zaadresowana na zmarłą siostrę, jedynie figurowała w 2025 roku przy współwłaścicielach na powyższych decyzjach. Powyższe decyzje zostały skierowane na żyjących współwłaścicieli.

Na 2026 rok nie zostały naliczone podatki na kartotekę 021/0036, 021/0019 – której współwłaścicielem jest siostra skarżącego.

Nowy system informatyczny od 2025 roku nie dopuszcza naliczania i wystawiania decyzji wymiarowych w sprawie ustalenia zobowiązania pieniężnego w sprawie podatku rolnego, leśnego i od nieruchomości na osoby nie żyjące, jeśli organowi podatkowemu znana jest data zgonu.

Rada Gminy Harasiuki stwierdza, że wskazane w skardze zarzuty nie znajdują potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym w związku z czym skargę **uznaje za bezzasadną.**

Zgodnie z art. 239 § 1 kpa w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje przedmiotowe stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadomienia skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Wojciech Kołodziej